

sættes en Kommission til at overveje den bedst mulige Forberedelse af den Revision, som skal finde Sted til Efteraaret, har den højtærede Indenrigsminister meget indtrængende i Udvalget fraraadet paa det nuværende Tidspunkt at gøre Forsøg paa at faa Ændringer i Lovforslaget indført, og under Hensyn til disse forskellige Forhold har hele Udvalget sluttelig kunnet enes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Som det fremgaar af Betænkningen, har der i Udvalget været fremsat Ønske om at faa Hjælpekasseinstitutionerne, det vil sige Hjælpekasserne og Københavns Understøttelsesforening, repræsenterede i den Kommission, som skal nedsættes til Forberedelse af Lovens Revision. Hjælpekasserne og Understøttelsesforeningen skal jo i mange Tilfælde supplere Arbejdsløshedsunderstøttelserne, og det har derfor sin store Betydning, at disse Institutioner staar i det bedst mulige Forhold til og har den bedst mulige Forstaaelse med Arbejdsløshedskasserne, og Udvalget har derfor, som sagt, fundet det naturligt, at disse Institutioner blev repræsenteret i Kommissionen, dersom det kunde lade sig gøre paa det nuværende Tidspunkt. Det glæder mig at kunne sige, at den højtærede Minister har stillet sig meget imødekomende overfor disse Ønsker og har lovet, at der saa vidt muligt skulde blive taget Hensyn til dem ved Kommissionens Sammensætning.

Ved Sagens første Behandling her i Landstinget blev der fremdraget forskellige Spørgsmaal vedrørende Arbejdsløshedskassernes Administration. I Samraad med Ministeren har Udvalget nærmere drøftet disse Spørgsmaal, og under disse Forhandlinger viste det sig, at Ministeren med Hensyn til væsentlige Punkter sympatiserede med de fremsatte Udtalelser og Synsmaader.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Martin Olsen: Den ærede Ordfører (Dalsgaard) har sagt, hvad der er at sige i Anledning af Betænkningen; men der blev ved Sagens første Behandling i Lørdags fremført nogle Bemærkninger, som gør, at jeg dog maa tage Ordet ved denne Behandling i Dag, i Anledning af, hvad det ærede 4de Medlem for 4de Kred (Laursen) sagde den Dag. Desværre er det ærede Medlem ikke til Stede i Dag, og han var heller ikke til Stede i det

Udvalgsmøde, hvor jeg fremkom med de Oplysninger, jeg nu vil fremsætte, men jeg maa fremsætte dem igen nu, fordi det ærede Medlems Udtalelser ikke bør blive staaende uimodsagte her i Tinget og derved komme til at efterlade et urigtigt Indtryk paa den store Almenhed.

Det ærede Medlem fremførte fra sin egen Praksis Eksempler paa, at Arbejderne ikke vilde arbejde, at de kom og saa sig omkring, men saa gik de med det samme eller arbejdede nogle faa Timer eller Dage, han nævnte, at de højt havde arbejdet 2 Uger, inden de gik deres Vej. Han formodede, sagde han, at disse Folk derefter fik Arbejdsløshedsunderstøttelse; det var altsaa fra hans Side kun en Formodning. Det undrede mig, at etsaadant Eksempel blev fremsat her, men min Forundring er steget til Forbavselse, efter hvad jeg fik at vide senere, nemlig at det ærede Medlem, forinden han kom herop, havde været til en Forhandling om det samme Forhold mellem Teglværksejere og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse og flere vistnok, hvor man enedes om, at disse Sager nok skulde gaa i Orden, naar Teglværksejerne blot vilde sørge for, at Folkene kunde faa Kost og Logi. Det blev erklæret fra Arbejdsanvisningskontorets Side, at det havde Folk nok, som gerne vilde arbejde, naar blot der blev sørget for Kost og Logi. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er til Stede, men jeg maa sige, at jeg er endnu mere forbavset over, at det ærede Medlem kunde fremsætte sligt, da han kort i Forvejen havde talt om den Sag. Det ærede Medlem fremstillede sig selv som den forfulgte Mand, der ikke kunde faa de Folk, han havde Brug for; man kan kun beundre den Koldblodighed, hvormed det ærede Medlem fremsatte sine Udtalelser.

Det ærede Medlem antydede ogsaa noget andet, han sagde, at han havde en Mening om, hvorledes Kontrollen skulde være, og det ærede Medlem kom i Udvalget nærmere ind paa, hvorledes han tænkte sig den ordnet. Jeg skal imidlertid ikke komme ind herpaa nu, men kun sige, at den Ordning, det ærede Medlem havde tænkt sig, vilde føre os tilbage til den gamle Lavstid, det er en Kontrol, som aldeles ikke kunde gaa an.

Jeg har anført dette, fordi det synes mig at være et smukt Blad i den Krans af Mistænkeliggørelsens Blade overfor Arbejdsløshedskasserne, som hænger forskellige Steder baade i Aviserne og andetsteds, og naar slige Udtalelser fremkom-